

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Ex Pharamvndicæ Lineæ defectu, Lazium non rectè Habsburgios Austrios à Pharamundo deriuare. §. iij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

bus, & probationibus: neque testibus hic quicquam tri-
bus, aut quatuor proficitur, cum in contrarium testes
longè plures suppetant, neque etiam testibus res agen-
da sit, ubi veritatem acta, & monumenta declarant,
cui in sequentibus videbitur.

EX PHARAMUNDICÆ LINEÆ

defectu, Lazium non rectè Habsburgios,
Austrios à Pharamundo deriuare.

§. iij.

IMPRIMIS, cum omnibus perspicuum
sit, ijs maximè qui rebus Gallicis legendis
delectantur, Clodioni Capillato, non filios
(à quibusdam enim ijsque potioribus
nulli liberi ei attribuuntur, ab alijs verò tribus scilicet,
vel quatuor, tres ei fuisse feruntur) sed Meroueam af-
finem successisse (inter cuius & filiorum Clodionis hæ-
redes perpetuum, & implacabile odium exarsit per an-
nos 300. & amplius, usque ad tempora scilicet Pipini
Breuis, Caroli Magni patris, qui rectam lineam ab ip-
so Clodione traheret) non potuit hæc familia à Phara-
mundo recta linea perduci, sed potius à Meroueo; falsi-
tatis igitur arguuntur, qui eam à Pharamundo dedu-
cunt. Gregorius enim Turonensis Episcopus, Histori-
corum sui temporis facile princeps, hanc veritatem
lib. 2. cap. 9. annalium Francorum his confirmat uerbis:

c Clodio

Clogio autem missis exploratoribus ad Urbem
Camaracum, perlustrata omnia ipse secutus, Ro-
manos proterit, ciuitatem adprehēdit; in qua pau-
cum tempus residens, vsq; Suminam fluuium oc-
cupauit. De huius stirpe quidam Meroueam re-
gem fuisse adserunt, cuius fuit filius Childericus.
*Eius sententiam sequitur Annonius Monachus, lib. 11.
c. 6. annal. Fran. sic inquit: Post hęc Clodionē re-
ge vita decedente, Meroueus eius affinis, Regni
Francorum gubernacula suscepit. Approbatur id,
& à Nauclero tomo 2. generat. 15. in fine, hoc modo:
Anno Domini 449. vel secundum alios 50. Clo-
dionis sui Regni anno vita excessit, nullis liberis
relictis, vt refert Robertus Gaguinus. Qui autem
illi sanguine propior attinebat, Meroueus, regno
přefectus est, à quo vsque ad Pipinum, Caroli Ma-
gni patrem, series generis Regum perseuerat.
Consentit & Berardus di Gherardo nobilis Burdegalen-
sis in elogijs Regum Franciæ, qui cum de Meroueo lo-
quitur, hoc eum encomio adornat;*

Hunnos, & Gotthos vicit Meroueus, & orbem
Liberat exitio, haud Clodionis filius, illo
Non minor, at simili dignus patre, Magnus
vterque.

*Hieronymus etiam Gebuilerius cuius auctoritatem plu-
rimum facit Lazius, libro de libertate germaniæ, cap. 2.
consentientia habet, sic inquit:*

Pharamundus, Marcomiri Ducis filius, natione
Ger-

Germanus, primus (ut dixi) Francorum Rex constitutus, cum vndecim annis regnasset, vitam morte commutans, filium reliquit Clodium, cognomento Capillatum, seu Crinitum; qui patri heres succedens, augendi regni desiderio, cum adhuc in Germania angustis finibus arctaretur, Thuringos sibi finitimos ditioni suæ adiecit, occupato Tuisbhurgo oppido, quod Tuisconis, primi Teutonum regis olim regia fuit. Vbi regni sede constituta, Gallos postea inuadens, quatuor lustris Francorum Regni habenas moderatus, sine liberis diem clausit extremum. Quocirca Meroueus Princeps, & Francogermanus, illi sanguine coniunctior, regio diademate insignitur, in cuius progenie fasces regij, vsque ad Pipini pusilli tempora continuantur. *In historia quoque cuiusdam Anonymi de Lantgrauijs Thuringiæ, cap. 4. sic legimus:* Anno Dominicæ Incarnationis 426. regnante Theodosio Imperatore, Romani nimium cœperunt defluere, & in potestate deficere, & Franci cœperunt crescere. Quapropter Franci ipsos officiatos Romanorum, vndique de Francia, scilicet à Rheno vsq; ad mare Occidentale, expulerunt, etiam aliquos occiderunt, & sibi iterato inter se Regem creauerunt. Qui in breui tempore omnes prouincias Galliæ, à mari vsque ad mare suo subiugauit imperio. Hoc audientes Thuringi, ab altera parte Rheni habitantes ad Orientem,

de consilio Regis Francorum Meruigum reg-
gnatum Regis Francorum in Regem sibi elegerunt, qui castrum construxit in monte, ubi nunc est Monasterium S. Petri in Erfordia, & castrum prope Erfordiam, ubi nunc est Ecclesia S. Dionysij, quod vulgares nominant Meruversburg. Post Meruigum regnavit in Thuringia Bassinus, cuius uxorem duxit postea Hildericus Rex Franciæ.

Quis autem fuerit iste Meruigus, demonstrat nobis quidam Monachus Erfordensis in appendice ad Lambertum Schafnaburgensem, circa finem, ubi sic ait.

An. DC XXXVII. Dagobertus Rex Christianissimus construxit Monasterium in Erffort, in monte quem antiquitus vocant Meruuisburg à Merbizo pagano Rege Francorum, qui filius fuit Meruigi Principis de Thuringia, & tritauus eiusdem Dagoberti Regis: delietoque paganico nomine eiusdem Urbis, vel montis, S. Petri nomen nuncupavit, ibique Monasticam vitam, sicut iam pari modo in Felsenburg fecerat instituit.

Huius vero diligentissimi Monachi sententia ita aperta, & clara est, ut omnem prorsus dubitationem de Clodione, Merouei (ut aiunt) patre, in animis plurimorum iam à multis seculis conceptam, longius remoueat; Patrem enim ipsius Merouei (quem Merbizum proprio vocabulo Germanico appellat) prodit, & ne aliquis scrupulus remaneret, eundem Merbizum tritauum ipsius Dagoberti Regis fuisse asserit, ne de alio aliquo
quam

quam de ipso Meroueo ipsum loquutum fuisse putare-
mus; quod ipsum, ut facilius comprehendatur sequen-
tem prototypum hic apposimus; ut ex genealogia de-
scriptione veritas ipsa cognoscatur.

Meruigius Rex Thuringiæ,

à quo genitus:

Tritauus — Meroueus, siue Merbizus, Rex
Franciæ — Pater.

Attauus — Childericus, Rex Franciæ — Filius

Abauus — Clodoueus, Rex Franciæ Primus
Christianus — Nepos

Proauus — Clotharius, Rex Franciæ — Pronepos

Auus — Chilpericus, Rex Franciæ — Abnepos

Pater — Clotharius II. Rex Franciæ — Arnepos

Filius — Dagobertus, Rex Franciæ — Trinepos.

Nouissimè omnium (multis alijs, euitandæ prolixitatis gratia, Doctoribus fidedignis omiffis) Dominus Franciscus Belfor estius, Nobilis Comingensis, Regisq; Gallie Historiographus, in primo magnorum annalium suorum volumine, lib. 1. c. 2. 4. § 29. non solum probat Meroueuum Clodionis filium non esse, Verumetiã totam hanc genealogiam, à Lazio & sequacibus descriptam, falsam, apocrypham, nullis veterum auctorum auctoritatibus fulcitam, dignamq; que ab omnibus, tanquam anilis, & futilis explodatur his, Gallicis verbis demonstrat : & primo cap. 1. lib. 1. Clodion le cheuelu, decede sans hoirs masles, laissant filz de ses filles seullement, succede Merouee, son prochain parent : Id est, Clodio Capillatus, sine hæredibus decedit, filijs filiarum suarum tantummodo relinquens, succedit ei Meroueus sanguine coniunctior . Et cap. 4. En l'an donc de grace 448. Meroue fut faict tuteur & regent, & des Enfans, & des terres, & subiets de Clodion : & par ainsy n'est à receuoir Lazie en ses migrations, qui faict, Merouè filz de Clodion, ou à tout le moins yssu de la femme du Roy susdict, accointée dene scay quelle Bellue Marine, ayant ressemblance d'un Toreau, sy bien que l'enfant lors qu'il naquit portoit les marques de la Bellue, & pource on l'appella Meruieth en langage du pays. Mais comme la narration est fabuleuse, aussy ce qui s'en ensuit est à reietter, ueu
que

que nul des anciens nous paye de monnoie sy
peu portable, & que Gregoire de Tours, qui vi-
uoit soubz les Merouinges, ne dit pas que Me-
roue fut filz de Clodion, ains seulement de sa
race: & autant en tesmoigne Aymon Moïse,
qui sont des plus anciens, que nous ayons pour
l'assurance de l'histoire Franchoise. *Hæc Bel-
forestius, cuius verba de verbo ad verbum Latini-
tate donata, hunc sensum habent.* Anno igitur gra-
tiæ 448. Meroueus factus est tutor & rector, cum
filiorum, tum etiam terrarum, & subditorum Clo-
dionis: & ideo recipiendus non est Lazius in suis
migrationibus, qui Meroueam Clodionis filium
facit, aut saltem ex vxore eius egressum, ex com-
mixtione nescio cuius Belluæ marinæ, speciem
Bouis refigurantis: ita quod à maculis ipsius Bel-
luæ, quibus respersus inuentus est in ipso ortu suo,
Merbizus lingua patria sit appellatus. At sicut
narratio est fabulosa, ita & consequentia rej-
cienda, cum nullus antiquorum huiusmodi men-
dacia vnquam excogitarit: & Gregorius Turo-
nensis, qui sub Merouingis vixit, Meroueam
Clodionis filium fuisse non asserat, sed tantum
sanguine coniunctum; Et eadem testatur Aimo-
nius Monachus; qui duo sunt antiquiores om-
nium quos habeamus pro stabilienda Historia
Gallica: *Hæc ille:*

Atque ex his quidem, que dicta sunt, hætenus

fatis euidenter patet errare eos, qui contendunt Hab-
sburgios Comites, unde Austriaci Duces, ab Rege Pha-
ramundo Francie resta linea deduci, cum eius filius Clo-
dio, haeredes masculos non habuerit: & licet tres habuis-
se legamus apud Unassemburgium, & Rosierium, sunt
illi fictitij, magisque credendum Gallicis Historicis, qui
unanimes ferè consensu Clodionem filios nullos reliquisse
asserunt, sed filios, siue nepotes ex filiabus tantum,
quod si aliqui illi fuissent nequaquam à Gregorio Tu-
ronensi, qui illis temporibus vicinus fuit, fuisset id si-
lento prateritum. Ideoque nunc restat, ut consimili-
ter etiam, ceteros, quotquot sunt, errare declaremus, qui
Austrios Principes, à quodam Sigiberto descendere con-
tendunt.